

(هه‌وری - فه‌ره‌نگی وشه و زاراوه‌کانی هه‌ولێر و ده‌وربه‌ری)، کتییکی قه‌باره مامناوه‌ندیی ١٧٦ لاپه‌رهبه‌یه و م. حه‌مه‌سالح فه‌ره‌ادی نووسیه‌تی و ساڵی ٢٠٢٥ به‌ سپۆنسه‌ری به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی پراگه‌یاندن و چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولێر، به‌ تیرازی دوو هه‌زار دانه‌ له‌ هه‌ولێر چاپ کراوه. وه‌ک نووسه‌ر له‌ پێشه‌کییه‌ دوو لاپه‌رهبه‌یه‌ که‌یدا ئاماژه‌ی پێ داوه، فه‌ره‌نگه‌که‌ی تایبه‌ته‌ به‌ وشه و زاراوه‌کانی هه‌ولێر و ده‌وربه‌ری، ده‌شلێت: «هه‌ندیک له‌ وشه و زاراوانه‌ هه‌تا ئێستاش به‌کارده‌هێنرێن، به‌لام هه‌ندیکیان به‌کارهێنانیان که‌م بووه‌ته‌وه، یان هه‌ر نه‌ماوه». بۆ ناوی فه‌ره‌نگه‌که‌ش نووسه‌ر به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ دوو پیتی یه‌که‌می هه‌ولێر و دوو پیتی کۆتایی ده‌وربه‌ری، له‌سه‌ر نه‌زمی خورمژ ناوی لێ ناوه‌ هه‌وری، هه‌روه‌ها نووسه‌ر له‌ دانانی فه‌ره‌نگه‌که‌یدا، جگه‌ له‌ ئه‌زموون و شاره‌زایی خۆی، سوودی له‌ نۆ فه‌ره‌نگی کوردی - کوردی و سی و دوو کتییی دیکه‌ له‌ ده‌قی فۆلکلۆری و شیع‌ر و پۆمان وه‌رگرتوه‌.

جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ر وشه‌یه‌ک هاوواتایه‌که‌ی خۆی به‌رانبه‌ری نووسراوه، هه‌روه‌ها لێره و له‌وێ بۆ به‌شیک له‌ وشه‌کان نمونه‌ هێنراوه‌ته‌وه، یان کورته‌ پاقه‌یه‌کی بۆ کراوه. ده‌توانین بڵێین ئه‌و فه‌ره‌نگه‌ پشکداریه‌کی گه‌وره‌ له‌ پزگاکردنی کۆمه‌لێک وشه‌ی جوان و په‌سه‌نی کورده‌واری ده‌کات، که‌ نه‌وه‌ی نوێ زۆر که‌م پێی ئاشنان، له‌ نمونه‌ی وشه‌کانی (خاوه‌برژ، ئاوخۆره‌وه، باخۆش، باقۆ، په‌رگه، سه‌نگۆ، سینگورپک، عاره‌به‌پێ، قه‌شاویش و... تاد)، هه‌روه‌ها فه‌ره‌نگنووس مانای کۆمه‌لێک وشه‌شی نووسیه‌وه که‌ له‌ بنجدا کوردی نین، به‌لکوه‌ له‌ زمانانی ده‌ر و دراوسێوه‌ هاتوون و ئێستا په‌نگ و بۆی زمانی کوردییان گرتوه‌وه و بوونه‌ته‌ به‌شیک له‌ وشه و زاراوه‌ی کوردی. یه‌کێکی دی له‌ باشی و جوانیه‌کانی ئه‌و

فهرهنگی هه‌وری و چهند ورده‌ تیبینییه‌ک

زیاد په‌شاد قادر

فهره‌نگه، ئه‌وه‌یه که هه‌له‌ی چاپ و پینووسی زۆر به ده‌گه‌ن تێدایه، خۆزگه ئه‌وه ده‌گه‌نه‌ش نه‌بوویه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش فهره‌نگی هه‌وری وه‌ک هه‌ر هه‌ولێکی مۆفکرد و تاکه‌که‌سی له‌ خه‌وش و ناته‌واوی به‌ده‌ر نییه، که ئێمه له‌م چه‌ند په‌ره‌گرافه‌ی خواره‌وه‌دا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر به‌شیکیان.

هه‌ندیک له‌و وشانه‌ی له‌ فهره‌نگی (هه‌وری) دا هاتوون له‌ بنزاری هه‌ولێری و زمانی ئاخاوتنی هه‌ولێردا - به‌ ده‌شته‌کی و شارستانه‌وه - به‌کار نه‌هاتوون و به‌کار نایه‌ن، وه‌ک وشه‌کانی: ئادگار، بابۆله، بوورانه‌وه، پلار، ته‌لار، سایه‌قه، کوکوختی، هه‌ته و... تاد، به‌لکو له‌ بنزاره‌کانی دیکه‌ی کوردیی ناوه‌پاستدا هه‌ن و له‌ زمانی نووسیندا به‌کار دێن و هه‌موومان پێیان ئاشناین.

وه‌ک ئاشکراشه زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌و وشانه‌ی له‌ بنزاره‌کانی که‌رکووک، موکریان، سلیمانی و سنه‌دا، به‌ (ل)ی قه‌له‌و گو‌ ده‌کرین، له‌نیۆ کرمانجه‌تیی ده‌شتی هه‌ولێری به‌ (ر)ی سووک و له‌نیۆ دانیشتوانه‌ قه‌دیمییه‌کانی ناو سه‌نته‌ری شاری هه‌ولێری به‌ (ل)ی سووک ده‌رده‌بدرین، که‌چی فهره‌نگنووس بۆ نمونه له‌باتی وشه‌کانی (به‌را، ته‌شقه‌ره، خارۆزا، خه‌رک، ده‌غر، دۆمبه‌ران، قۆر، مارات، مارنووستنان...) هاتووه نووسیویه‌تی (به‌لا، ته‌شقه‌له، خالۆزا، خه‌لک، ده‌غل، دۆمبه‌لان، قۆل، مالات، مالنووستنان...). زۆریک له‌و وشانه‌ی له‌م فهره‌نگه‌دا هاتوون و له‌ هه‌ولێر و ده‌وریه‌ری زۆتر له‌ مانایه‌کیان هه‌یه، فهره‌نگنووس ته‌نی مانایه‌ک، یان دووانی نووسیون، واتای دووه‌م، یان واتای سییه‌می وشه‌که‌ی فه‌رامۆش کردووه. بۆ نمونه بۆ مانای وشه‌ی (مزش) نووسراوه (گه‌نم و جۆی تیکه‌لکراو)، به‌لام مزش به‌ مانای (ئاشانه،

ده‌سته‌قی ئاشه‌وان، ئه‌و کرێیه‌ی به‌ ئاشه‌وان ده‌دری)ش دیت. بۆ مانای وشه‌ی (گه‌شکه) نووسراوه (فی - جۆره نه‌خۆشییه‌که)، به‌لام گه‌شکه به‌ مانای (گه‌شک، چه‌مۆله)ش به‌کار دێ. بۆ مانای وشه‌ی (کشتهک) نووسراوه (داو، یان به‌نی گرێدراوی دوعا له‌سه‌ر خوینراو)، به‌لام داوه‌به‌نی دوعا له‌سه‌ر نه‌خوینراویش هه‌ر کشته‌که، واته ئه‌و چه‌ند داوه‌ده‌زوه‌ی که پیکه‌وه بادرابین له‌بۆ ته‌زییح و خه‌ناوکه‌ش هه‌ر پێی ده‌گوتری کشتهک. بۆ مانای وشه‌ی (که‌رخ) دوو مانا نووسراوه (نزیک، که‌لین) له‌گه‌ڵ (گه‌ر/ ده‌نگ که‌وتن)، به‌لام بی له‌ ئه‌م دوو مانایه، که‌رخ مانای سییه‌م و چاره‌میشی هه‌یه، ئه‌وانیش (ده‌ور، جێبه‌جبه، کاریگه‌ری)، له‌گه‌ڵ (شوون، شوونپێ، شوینپێ). بۆ مانای وشه‌ی په‌شکه دوو مانا نووسراوه، یه‌که‌میان (جۆره تفه‌نگیک بوو)، دووه‌میش (په‌شباو، سیاوله)، به‌لام په‌شکه به‌ مانای (شیلێف، شریف، جه‌وال، یان ئه‌و داوه‌مووه پێسراوه‌ی که له‌بۆ گواستنه‌وه‌ی کا و ئالیک به‌کار دێ)ش هاتووه، پێشینانیش گوتویانه: «له‌ خۆی نادا له‌ برای ده‌دا، له‌وی وایه له‌ په‌شکه‌ی کایێ ده‌دا».

بۆ مانای وشه‌ی (دۆراب)، نووسراوه (ئاو ده‌ره‌ینان له‌ بیر به‌هۆی که‌ر و لا‌غه‌وه)، به‌لام هه‌ر وشه‌ی دۆراب به‌ دوو مانای دیش هاتووه، وه‌ک (دۆلاب، دۆلاب، ئه‌و سه‌ندووکه دووه‌رییه‌ی که‌لوپه‌لی تێدا هه‌لده‌گیریت)، هه‌روه‌ها به‌ مانای (ئاین و ئۆین، فیل)یش هاتووه. بۆ مانای وشه‌ی (تاریکه سه‌لات) نووسراوه (ئه‌و موسلمانه‌ی وازی له‌ نوێژکردن هینابیت)، ئه‌مه بی ئه‌وه‌ی واتای دووه‌می وشه‌که بنووسریت که تاریکه سه‌لات به‌ واتای (تاریکه‌شه‌و، شه‌وه‌زه‌نگ، شه‌وی نه‌نگوسته‌چاو)یش هاتووه و زۆر جاریش

قەدىمىيەكانى دەشتى ھەولپىرى گوتوويانە: «تارىكە سەلاتەكە چاۋ چاۋى نابىنى». بۇ ماناى وشەى (قل) نووسراۋە (دەنك، دانە)، بەلام لە ھەولپىرى قل بە ماناى (كەپل، دنك، گراۋى، يار، دولبەر) یش دىت. بۇ ماناى وشەى (چىورمە) نووسراۋە (دىۋارى دەۋرى گۆپ، پەرزىنى دەۋرى گۆپ)، ەلى لەپال ئەم مانايە بە ماناى (خەل، غەل) یش ھاتوۋە، واتە دىۋارىك لە كەلەكە بەرد، يان لە شول و دەۋەن لە دەۋرى كانى و تاتە نوپژ دروست كرابى، يان كرابىتە گەۋپ و ەوش لەبۇ داكردى مەپ و مالات.

بۇ ماناى وشەى (ئىمەنى) نووسراۋە (جۆرە پىلاۋىكى پەنگ قاۋەى بى قەيتانى پىاۋان بو)، بەلام بەگۆپىرەى زانىارىى ئىمە، ئىمەنى جۆرىك پىلاۋ بوۋە و لە چەرمى سۆر دروست كراۋە و زىترىش بۇ ئافرەتان بەكار ھاتوۋە. (ەسەن ەيران) یش دەلى: «ئەۋى دى خەزارە شوپى مەلانەبىنە / ئىمەنى سۆرە گۆپىەى چەلىنە». بۇ ماناى وشەى (باركردن) نووسراۋە (مال گواستەنەۋە)، كەچى ماناى دىكەشى ەن، چون باركردن بە واتاى (بالكردن، بال برىن، بال لىكردنەۋە، پەپ و بال برىن) و بە ماناى (بار باركردن، كالا و كەلوپەل خستەن سەر بارىەر) یش ھاتوۋە، ەك لە تافى مندالىماندا دەگوترا: «كەرەكم بار كردييه، ئاگاي لەخۇ نىيە».

بۇ ماناى وشەى (پەپگە) فەرەنگنوس نووسىۋىەتى كۆتايى، پاشان لەنىۋ دوو كەۋانەدا بە رستەى (ماليان لە پەپگەى گوندىيە) ماناى وشەكەى پوونتر كرۋوۋەتەۋە، بەلام ھىشتا بۇ خويئەر زۆر پوون نىيە، ئاخىر پەپگە جگە لەۋەى بە واتاى (لاچەپ، لاپەپ، سەرپەپ، لاي كۆتايى شار و دى و گەرەك و باخ و دارستان) دەگەپەنىت، دەشكرى چەند كەس، يا گياندار،

يا چشت پىز كرابن، يان پىز بوۋىن، يان بە دەستە لە پۆشستندا بن، ئەۋجە ئەۋكەس، يان گياندار، يان چشتەى كەوتوۋەتە ئەمسەر، يان ئەۋسەرى پىزەۋە، پىى بگوترى لە پەپگەىە . لە فۆلكلورى كوردىشدا ھاتوۋە: «لە دىمەكارى پەت بووم / كەندى گۆمەخپەىە / تاقمە كىژەك پارۆپىن / زىخەى من لە پەپگەىە».

ئىدى بەم شىۋەىە وشەى (شىن) بەتەنى بە ماناى شىۋەن نايەت، بەلكوۋ بە ماناى پەنگى شىنىش دىت. (شىر) ەك چۆن بە ماناى شمشىر ھاتوۋە، بە ماناى شىرى خواردەنەۋەش دىت. (شەكر شكاندن) پاستە ەك ئىدىمە بە ماناى ناماقوللى و قسەى خراب دىت ەك فەرەنگنوس بۆى چوۋە، بەلام پىشى ئەۋە بە ماناى قەندشكاندنىش ھاتوۋە. (خوار) ەك چۆن بە ماناى (لار، چەۋت) دىت، ەروا بە ماناى (خوارو، زىرى، لاي باشوور، نشىۋ) یش ھاتوۋە. وشەى (چش) پاستە بە ماناى (ھىچ) دىت، بەلام بە ماناى (قىروسىيا، قىرپسى، فلقىر، چى دەبى با بى) ھاتوۋە. وشەى (ئۆخەى) جگە لەۋەى وشەپەكە بۇ پىداھەلگوتن بەكار دى، ەروەھا بە ماناى (ژىكەلە، قشتىلە، قشتۆكە) ھاتوۋە. وشەى (بەقەستى) بە تەنى بە ماناى (بەمەبەست، بەئەنقەست) نايەت، بەلكوۋ بە ماناى (بە گەمە، بەگالەتە، بە ناراست) یش دىت. بۇ ماناى وشەى (پشك) نووسراۋە (بەش)، بەلام پشك بە ماناى (پرووشك، پرىشك) و بە ماناى (لەت، پارچە) و بە ماناى (دلوپ، تنۆك) یش ھاتوۋە، كە لە دەستەۋازە بەكار ھاتوۋەكانى ھەولپىرى لە نمونەى پشكە باران و پشكە گۆشت و پشكە خىندا دەردەكەۋى. (تىر) ەر ماناى خەست نىيە، بەلكوۋ بە ماناى (خەدەنگ،

غەدەنگ(يش هاتووه . (شينبوونهوه) جگه له واتاي كهوتنه پيکه نيني زۆر، ههروا به ماناي (پوانهوه، سهوزبوونهوه)ش هاتووه .

به شيشي ديكه له وشانهي كه له فەرهنگي (ههري)دا هاتوون، ورد و دروست مانايان ليك نه دراوتهوه، بۆ نموونه وشه ي (شه شاگر) به ماناي ده مانچه نايهت، بهلكوو جۆريك ده مانچه يه كه شهش گولله دهخوات. (قه مەرە) هاوواتاي ترومبيل نيه، بهلكوو جۆريك ترومبيل نزم و داخراوي نه فەرات، يان وهك ده لێن جۆري صالحۆنه . (عهوام) هاوواتاي سهت له سهتي وشه ي خەلك نيه، بهلكوو مه به سهت له عهوام په شه خەلك و چيني نه خوینده وار، يان نيمچه خوینده واري كۆمه لگه يه . پاسته ئه و كه سه ي خزمه تي مه زار و گوڤه كان دهكات، پي ي دهگوتن (مجیور)، بهلام ئه وه ي سايه د و خزمه تكاري په رستگه و مزگه فته كانيشه هه ر پي ي دهگوتن مجیور. بۆ ماناي وشه ي (دهستي لئ هه لگرت) نووسراوه (ته لاقى دا)، بهلام ده شئ دهستي لئ هه لگرت مه به سهت لئ وازه يتان له خواردن، يان كار كردن، يان نووسين و ... تاد، بي .

بۆ ماناي وشه ي (لچ) نووسراوه (ليوي خواره وه)، بهلام لچ ليوي سه ره وه يه . وشه ي (ئه فنه ش) به (لووت كورت) ليك دراوته وه، بهلام به زۆري كه كه سيك كونه كانى كه پوي گه وره بن له ده شتي هه وليڤرئ پي ي دهگوتن كه پوو ئه فنه ش. بۆ ماناي وشه ي (عاره به پڤ) فەرهنگنووس به (توله پي ي باريك) ليكي داوته وه، بهلام به پي ي زانيار يي ئيمه عاره به پڤ به واتاي (پيگاي سه ره كي، پي ي پان و سه ره كي، شاپڤ) ديت، له م ده قه فۆلكلورييه ش ئه وه نده ي به ماناي شاپڤ ديت، هينده به ماناي توله پڤ نايهت: «له گوندي

چوومه ده رئ/ گرتم عاره به پي يه / تفهنگه كم له مستي/ خه ريه م له پشتي يه / هئ برا سه رم زۆر ديشي / شيرن ده ردي شه وي يه / عه سه رك پيشي مه غريبيئ / گرتم عاره به پي يه». بۆ ماناي وشه ي (قاندڤ) نووسراوه (هۆگريووني له پاده به ده ر)، لئ هينده ي ئيمه به دووي ماناي ئه م وشه يه دا گه رايين، ده ركه وتووه واتاي (دژيه ر و به زه بر، په ق و زه بروه شين) هاتووه، نهك ئه وه ي فەرهنگنووس بۆي چووه .

له گه ل هه موو ئه وانه شدا، من وهك خوينه ريك جگه له خویندنه وه ي ئه و فەرهنگي مامۆستا حه مه سالف فەرهادي، به شي زۆري به ره م و چاپكراوه كانى ديكي ويم به وردى خویندوو ته وه، هه رگيز ناتوانم خوانه خواسته پيگه به خۆم بده م له به هره و شاره زايي و ئه زموون و ليها تووي ئه و قه له مه به پرشت و به ره مداره كه م بكه مه وه، بهلام پيم وايه ئه گه ر هه نديك پشوورديژتر و وردتر به فەرهنگه كيدا بچووبايه وه و وه ختي زۆرتري بۆ ده وله مند كردنى رافه ي هه نديك له وشه كان ته رخان بكر دايه و له مانا كردنى هه نديك وشه شدا پتر دلنيا بووايه ته وه، ئه وجا چاپي بكر دايه، ئه وه بيگومان به ها و پي يزي فەرهنگه كي زيتر ده بوو. به هه رحال به چاپ گه يشتنى ئه م فەرهنگه پيرۆز بي له م . حه مه سالف فەرهادي و ناخي وه راني هه وليڤرئ و ته واوي خوینه ر و خوینده واري كورد .